

11. Skulle man välja denna vägen, så skulle
12. Härt gånka så upskinnas det, kvantitativt
13. Benfaldig, tro, allt för lättnadens, utan
14. de flesta skulle flamma i: förklarade
1126. Gläns för skugga, att arizonas betraktas
15. ländaren ritus en gånka alfven
16. som fönstret. Han anses det för
17. en siffist omöjlighet, att mängder af
18. människor kunna vinnas den förfläkt
19. adling, som fördras för, att underfäkt
20. och kunniga den christna fanningen, grund
21. kunna kan de filosofier vana Religion,
22. mål och beflämmande? Men filosofien
23. tycker, nafsa glänt, med hvilken fläs
24. måda, ansträngning och tillspilla
25. ländaren förklarade. Han tycker
26. nafsa glänt, att det är på de arbeten
27. de kunniga bekänt, som kan
28. och andra filosofier nafsa kunnat
29. kunnat: tillfälle, att studera. För inhi
30. tande af de förklarade kunniga
31. hvilka äro alldeles anordnande, för
32. att kunna förstå en filosofisk af
33. anledning, fördras, nedan ett dussin
34. af ar. Nagat dummare än det präst
35. endel, att filosofier är Religionen, bestäm
36. melse, kan man knappt säga i en tågl
37. skrift. Men chuna Arizonas med
38. gifves ländaren sitt naturliga vande
39. för att medel, att beröfa Religionen
40. fanningen för lända triffare, så vid
41. nemligen Religionen grundfanningen

1127. Men chuna Arizonas med detsa Frang an
12. kunniga fördras ett visst mått af kunniga
13. och förklarade adling, för delaktig heli
14. för fanningen, yttre förklarade. så vifas
15. dock christendomen, egen Natur, att det
16. vika fördras något fläs. Förklarade adling
17. för att vana en god christen. Den enfalli
18. gaste, Bandfläkt, kan vana kunniga Chris
19. ten, än den kunniga Theologien dattas,
20. detta kan mässigen medgifves, af någon
21. men den fanningen, att en enfallig Bandfläkt
22. kan en kunniga infikt i Nader, anledning
23. är Theologien dattas, tande vika medgif
24. va af någon dattas. Mat denna medgif
25. va kunniga nesa sig de filosofier
26. kunniga, som kunniga. T. a. R.
27. tionaliteten, som präst, att filosofier, ar
28. christendomen, mat mätte det förklarade
29. alldeles, anledning, att en enfallig Bandfläkt
30. skulle en kunniga infikt i Nader, anledning
31. och i christendomen, väsende, än den
32. kunniga kunniga och Theologien till och med
33. afklarade, kunniga kunniga vid den tan
34. ken, att en enfallig Bandfläkt, kan
35. säga kunniga nesa sig, att kan och alla
36. fanningen kunniga kunniga, är "nasa"
37. kunniga, utan det mätte kunniga an

Språttalare talade om den världliga 'nosta-
 men, såsom varande en gudenfräjs
 för Gud. Det gälles för evärdliga tiden, hvar
 språttalen 'Wort' till de Christna i Corinthe: I
äro en rika många rife kallade: Språk
läro valdes bland de äldre, emedan de
kunde lättare blifva afvundrigade om
Christendomens framningas än de
härde. Vi kunna derföre af psykolog
frå, fråb, samt afvundfäse nämbe: frästa
att kunna världens rife käfft jällan
kunna kamma till en jän ark. Ufvan
de Christendoms, skunnat af afvund
kan begräpa, att hans kjorta till påtje
af det afvundrifne kjernebräket, är
frakkt, flett, sått och klenfsläp, det är med
ett ord en Iskällare. Derföre yrkes arkfa
tygnell, att Religionen här bringas ut
känslornas mytiska gebit; det är
naka motfatten till det christna lifet,
liflighet och klenfsläp. Den Ufvan
de Christendoms Ufvan: Ufvan
fränhet, ofvundhet, sensationes, och
"moraliska fränhet" och derf

[illegible]

"manal betänks icke i några gudtyckliga
 "stadgar, eller speciella föreskrifter, utan
 "blott för en Allmänna principer
 "lämplade efter tidens omständigheter, och
 "den det är oss bevisat att tillämpa efter
 "när tiden behöfver och omständigheter".
 "N.B. anda till denna Allmänna prin-
 "ciper!" Kamman vi nägonlunda afvra-
 "men till Allmänna principerna till-
 "ämpning, kamman jag ihåg, att en
 "annan Rationalist. Igne! har
 "sagt, att Christendomens Allmänna
 "principer äro gällande för alla
 "tidens omständigheter, och såga kati-
 "god, om Högafven vika vill tillgata sig
 "för lagiska, insequens, tänd.
 "det vana sätt, att med abstraktioner
 "af specialiteter, sammanfatta Chris-
 "tendomens stora Allmänna prin-
 "ciper, till ett consequent system, och
 "säger: detta är samman af Christen-
 "dom, och den måste vana gällande
 "för alla tider, för alla nationer, och för
 "alla folkslag, så länge som mensiska
 "naturen fortfar, att vana den
 "samman.

1133. Det var ju ett färdant system
 af Christendomens grundförelägg,
 som Reformatorerna sökte tillnå-
 "bringa. Om nu detta system grun-
 "das sig på fulla förmodelser, så tillhö-
 "det rationalisterna, att blivna, tyvärr
 "det fullständiga, dock likväl med

det förbehåll, att Rationalisterna här först
 "författat i den finnas stämning, hvar anti-
 "Reformatorerna befunda sig, och ge-
 "samlesna samman. Hvar Reformator,
 "som kallas hade genomse afual-
 "ty, till exempel, till, måste ändå
 "blifva öfverensstämmande med de
 "någon passionerna, så som till Förf.
 "vill vana öfverens, och tilltala för en
 "öfverens. Hvar Rationalisterna ändå
 "att katta icke har fått öfverens,
 "ennehåll rätt, i öfverensstämmande
 "med Bibel Författarna, nästa men-
 "da må det på Rationalisterna på
 "att tilltala en Författar, Religion
 "för sig och sina Gelikar, samt att ge
 "namn alla möjliga medel, men
 "som yttre stämning, söka vana
 "för många Författar de kunna
 "för sin Författar Religion. Men
 "i Andra sidan ankalla alla äkta
 "lutheraner om den Nöden, att så be-
 "hålla sin Tro aqualtad, samt med
 "tillåtelse, att på öfverensstämmande
 "på göra på många Författar de
 "kunna, och fulligen, att ingens
 "må på sin Stat, magterna på
 "antastar eller på på sig, för sin Tro.
 "på blott sig vilkande på Stat
 "magterna traligen icke en, men
 "der dåda Tro, ankallare på
 "et likam på katta stämning, när den ankallare
 "gallan börjar ett stämning, och blivna
 "sig i deras blås. Hvar på andra att de på
 " dessa Nöden på "afualt" tilltala.

1134. De Allesnånnas principer tillämpas
"nånnu på vår tid, behöf och samfundet."
"helt," betyder, som hvad man kan se på
det naturliga förnuftet, rätthet, att
konflikterna alla gådarna dagens
icke afvies från oss med det naturliga
förnuftet, förnuftens, eller, kunniga
af det sanna begriper. Sålunda, måtte
som alla mysterier, bortskaffas, eller för-
talaras, ja, att de kunna följa af det na-
turliga förnuftet. 2. de alla gådarna
dagens, måtte bortskaffas, samt på: "frid
med den naturliga förnuften, an-
vänder och verksamt; till d. v. förnuften
de eviga straffen, härnär andenkun-
bara förnuften; härnär anser en person
lig dygd, härnär anser fröhet,
härnär anser oföret, härnär anser
den "afvies vid" eller "de liberos anbi-
tris". härnär anser en allmän brattfö-
het; härnär anser Christen förnuft och
tillförlitlighet, eller, så, factis vicis
1135. Och denna rätthet, att tillämpa
Christendomens allmänna principer,
eftersom vår tid, behöf, måtte vara afstäl-
"den egentliga saken af det sanna
1136. "helt" anse kan gå på sig
1137. "nånnu" har en, att på se vad
1138. "behandla" härnär Theologerna till
1139. "mer" filosofen, eller, filosoferna
1140. "mer" Theologerna och verlden tillförlit-
1141. "mer" förhållande att inte njuta och
1142. "nånnu" vinst af Theologins och
filosofin

"Naturliga och eviga pånåning." Här ta-
lar Rationalisten, enkelt, "en" jämmer-
ligen och enbarmeligen för sin friska rön-
ad sorg och förnuften derför att "en"
allmän förnuften religion, icke kan
blifva allmänt antagen af alla Theolo-
ger. Och hvad kan väl vara orsaken
dertil, att Theologi och Filosofi icke
kunna njutas i en och samma skäl-
le? Jo; orsaken är denna: att Filosofi
är ett förnuftet, verk, hvarom The-
login borde vara kjentats tillhörig-
het om Theologernas kjentan rörde af den.
Käliga. Anden men som Theologin är för-
förlit, det: "en" "en".
1136. Hvad förnuftet Filosofi och Theologi,
eviga pånåning, anse, ja, så, detta "en"
ra sig, när alla Theologerna blifva Rationalis-
ter, eller om alla Rationalisterna blifva Theo-
loger. Den eviga fröhet, hvarom alla
förnuftet och hvarom alla blifva, ja
fröhet, mer, blifva blifva, anse, ja
pånått, men, ja, länge mer, blifva
är, och, blifva, ja, blifva, förnuftet
i frid med hvarom alla blifva. Den
förlit, blifva, ja, väl: Rationalisterna
än, att kan, ja, frid, att, så, blifva
af, handen till förnuften, mer,
hvar, fröhet, och, blifva, blifva, blifva
den förnuften, fröhet, blifva, ja, blifva
kan, ja, blifva, att, denna frid, blifva
till, blifva, af, förnuftet, blifva, blifva

vanmägt att göra matländ. Men där kan man
liger. Från den tillbaka, ty kan hade förnekat mig
att förnekat skulle gå segrande ut. Friden, el-
ler att friden mellan förnekat och lyggenbarhet,
 skulle flitlas genom en dagtingar. Rationalis-
ten skulle naturligtvis vilja göra det förbehållna
förnekat, att sedan förnekat utgåbrat alla
mytologien från lyggenbarheten samt genom
rationelliska förklaringsar gjort lyggenbarheten
fullkomligt begriplig för det naturliga förne-
ket. skulle han på tillägna sig lyggenbarheten
autoriteten och dermed flyrka sin älskade för-
neatts Religion.

1137. Men när Rationalisten får höra, att friden
mellan förnekat och lyggenbarhet måtte upgö-
ras på det vägt, att förneket, erkännande sin
fullkomliga vanmägt, eller oförmåga, att fatta
lyggenbarheten, måtte böja sig: då talar han
der Franskyddis; d. v. l. Frans, hontals kämpen
eller den moraliska passion som blifvit
upväckt vänt omät alla förneatts-
skäl, tvingas förneket, att erkänna de-
sa kämpens mägt all den stund förne-
ket inte kan förneka eller tillintetgöra de-
sa kämpar, som blifvit upväckta genom de-
se. Det, under påseverken. Då börjas Ratio-
nalfsten att taga sin älskade. Det kan i det
och säger: jag vill inte blifva någon svärmor,
jag erkänner inte, att kämparna, Mal-
lida afser förneket. Och likväl är det
kämparna, som nåda afser. Rationa-

liten frer. Men hvilka kämpar, hvilka ras-
kaner äro hos honom nådande? Jo, hans
naturliga medfädda passioner, förmåga-
gatt Egocentrifugalitet (Egoism) och autoritet.
Det är Egoismen, som rikar Christi Guds-
det är Egoismen, (Egocentrifugalitet) som
riker förpassagen. Det är Egoismen, som
gör Rationalisten på flatt, att han inte kan
erkänna sin moraliska förnedring.
1138. Deras passager på det materialiska för-
neket, som beständigt finnes uti egoismen,
kan de drakeklas och vill fatta allting
som klar. Förneket kan inte fatta, att
Tre äro ett, denifrån härras friden
ans Freerigheten. Det kan inte heller fatta
att Tre utgåra ett, denifrån härras
friden ans Christi Naturen förneket
kan inte begripa, att det öra väsendet
är det andra väsendet, denifrån härras
Sakenas naturen. Då härras Ego-
ism och säger: Mennekan är inte freer
att tro, det kan inte kan begripa, att
likväl är det på många fenomen i
Naturen, som Mennekan måste tro
utan att kunna begripa: till d. a. afleff-
tygkraften, magnetismen, känlekeren,
som måste tro, att sådana saker verkligen
finnas till. Men huru mycket begripas
kan den? Kan de lika mycket som kan
begripas Freerigheten. Jo, Mennekan, Christi-
liga dogmatik. När kan vil göra Freerighe-
ten begriplig, måtte kan taga sina be-
fär utifrån, på att hufva, att jag inte

han kan tänkas utan du, som är det andra jag
kvantell afven den tredje Personer, enligt grammatika-
tikens lag, måtte tillkomma på sin Plats. Detta sätt
att benämna Treerigheten, är visserligen gram-
maticalligt och logiskt, men med ett sådant
benämningssätt, som "han", "att", "kvantell", "ett",
floral af Personer, vi, & de, som gör ända
till maskulinum, femininum och neutrum.
Grammaticalliga Personer och Logiska Personer
Kanna, utan alltså mycket skilnadsbråk, för-
nas till Enhet i Medvetandet men Ontolo-
giska Personer äro prägnade till sammansatta.

1139. Häs för oss en moder Evas gamla
frakthyggnad mystikerketen, eller förvuten-
heten, d.v.s. Kunstnars begäret, som bragte
henne att smaka på "lyket, som Meddeligens
förstånd" hufvudsaken ingår ike åtnöjande sig
med juvande anknyttning lyket, flyggen
brunn in i Elds lägen, där han får afbrända
vingar. Ja vill ike heller det förvutna flyg-
fäkt - menneffkan åtnöja sig med blotta
Menet af det lytande lyket, Uppenbar-
sen, utan han vill flyga bumsin i den
heliga Eldslägen, för att ännu en gång få
afbrända vingar. Han åtnöjas sig ike med
"Tron Allena utan vetandet utan han
vill veta, om det är sannt, hvad han
Tror. Han åtnöjas sig ike med Känslan u-
tan han vill veta, om det är sannt, hvad han
Känner. Men just under berömdandet
att veta och begripa, går Känslan för-
lorad. Tänk om gynnans under Känlekens
njutning skulle fallas af ett öfversen

vinmerligt förvutenhet begär, och börja på
att midt under njutningen, prekulera med
förståndet, för att få veta, och Kanna begri-
pa, hvaruti Känlekens lyvet känslor be-
gräpa. Villde ike då hela hennes fäktet för-
vinna i ett tomma prekulationer? Så går
det med Rationaliteten, när han vill veta
först och Tro sedan.

1140. Man ser att Evas första dödliga syn-
förvutenheten, ännu vill tränga vid Ra-
tionaliteterna. De räcka ut sina fyndiga
Förnufts Klor, efter Kunstnars träd på
gadt och andt, de vilja begripa först
och tro sedan. Men först Berigonand
att de vilja fatta Uppenbarheten med För-
nuftet, innan de fattat den med Kjentat
gå de afse på miste om Förnuftens
Det går med den, i kaffet det går med
går: de få afbrända vingar, och sedan
få de fraska på rygg, och jämsa sig öfver
freden i den infernalliska brändaren.
Men hela striden emellan Förnuftet och
Uppenbarhet, emellan Veta och Tro be-
ror af en förvillelse i begreppet om fräls-
förmågenheternas inbördes förhållande.
och på vida Theologerne vanligen följa de
hijelliga Filofafernas lära i Psykolo-
gin, på Kanna de ike klippa vingarne
af det förvutna flygfäkt, Förnuftet u-
tan måtte i läran om Tron och vetandet
följa den rationalistiska tankegången
ja långt, som den dåda Tron måstigen
kan redigera. Den ora Dröblaren påse,
att Förnuftet är det enda organ,

"hvad med menniskan fattas fanningen?" (131).
Kap. Almqvist. Den andra påstår, att den
"som icke tror på en inspirerad kyrka, må
"tro på en framstående vetenskap i
"Guds läran" (Tegner). Den tredje påstår,
att "den tro, som grundar sig på levande
"känslor, är en inbillning" (Bucher).

1144. Dessa grundfattelser i Religionen äro så
till vid. Rationalismens förakt, att Ratio-
nalisten icke behåller bättre principer än
dessa, för grundläggande af en Förnufts Re-
ligion. Om man häntill lägger B. Skan-
Mantonens lära om viljan, Menniskans
Egenvilja är icke Menniskans egen vilja.
Ja behåller icke Någon bättre grund för en
Förnufts Religion, som genom en falsk
Bibel tolkning, kan påstås med Bibel-
språk. Därför borde en Förnufts Religion
grunda sig på "Allmogilliga fanningar"
den borde grunda sig på "axiomer" defini-
tioner, och postulater, icke blott på mytologi-
er, fofismer, och Refonormanger, som icke
äro Någon "apodiktisk" visshet. En För-
nufts Religion borde en "matematisk
bevisning, för att kunna vara fullt öfver-
tygande för alla. Ty den logiska debuc-
tionen allena, kan icke hållas fast för en
änne Marxens kritik, när det ora lyfte
met efter det andra ramilar, och nya fy-

tioner refas öfver på de gamla systemernas rui-
ner, såsom Filosofas, Historisk-kritiska.
1142. Vårt påstående är, att Menniskan må-
te hafva en fast grund för sin öfvertyg-
gelse i Religionen, och denna fasta grund
bor finnas ett ett färdant organ, som icke är
beraende af andra organ, ingång frörens
af Menniskans Personlighet; det bor vara
ett organ som behörskande af friga orga-
nerna; ett organ som är den herrskande prin-
cipen i Menniskan, ett organ, som besitter
högsta magten i Personligheten, frän och
vi hafva på Typologiska, psykiska och
metafysiska grunder bevisat, att den
högsta magten i Personligheten frer är
Hjertat, hvaran och den Subjectiva grun-
den för Menniskan öfvertygelse i ande-
liga ting. "Allt det finnes i Hjertat, således
icke i Förnuftet, Förståndet eller viljan"
vilka äro beraende af den herrskande
principen i Hjertat. Värunda måste
Menniskan känna fört och tro sedan.
Menniskan måste fatta öppenbarhet
sen med Hjertat fört, och sedan med
Förståndet.

1143. Men då förhållandet mellan
Hjertat och Förståndet är färdant, att
Förståndet icke kan reflectera på
lobna, eller bringa der till begrepp
förr än känslor och blifvet absidit
viserade (B. B. och C.). Ja känslor och
levande Christendomen: alla tider

att innehålla någonting "mycket", eller
för Tanken obegränsat, alltså kunde
alla känslor kunna Objectifieras,
kvant och den store Apotelesen måtte
säga om Förordningen: "icke, att jag det
allredan fått kännas, men jag för
fast derest, att jag det begripa nu."
Således kan Tran och vetandet alltså bli
va "identiska" icke heller "additativa"
eller för att allt hvad meniska känner,
det kan kan och begripa, Tro och vetan-
de kunna icke "Contraheras" ej heller
"inverteras" för att Tran kan bli ett vetan-
de, och Vetande tro; det måtte alltid vara
lika stor skillnad emellan Tro och Vetande
som emellan Känsla och begrip, och
grunden för denna åtskillnad ligger
Naturligt vis i de olika angärningarna.
1144. Uti matematiken måtte äfventygel-
sen vara en följd af bevisningarna. Tran
är en följd af vetandet, men i Theolagien
är Tran en följd af Kännandet. Därför
är icke ons i Matematiken, Tran och
vetandet växelbegrip, den matema-
tiska Tran hvilas på Objectiva och afvik-
liga grunder, mer emellan den matema-
tiska Tran och det matematiska vetan-
det måtte alltid vara samma skill-
nad, som emellan vetenskap och or-
sak, emellan följd och grund, så måtte

och äfventygelse, som hvilas på rent Subjecti-
va grunder (Känslor), vara fast och onbe-
lig, till ex. Tran på Kärlekens lyckeliggörande
kraft, m.m. Den naturliga Kärleken
har många Martyrs att upprisa, men
Munkens Kapornikens, som var på
vägen, att påsed Martyr för sin Matema-
tiska äfventygelse måtte dunkelkallat
sina öns, och Götiska göra sin inne
äfventygelse till lagar. Härpå är talant
att den Subjectiva grunden för men-
iskens äfventygelse är lika nödvändig
i Andeliga ting, som att bevis för den
samma tillfällas på en matematisk samman-
1145. men Likasom Astronomen icke kan äfventygga
den om Jorden gång andrens salen, innan Borden
blifvit invigd i Aftonens mysterier, genom bibin-
gande af de förberedande Rensningar, som äro
nödvändiga för att kunna äfventygga genom
en matematisk demonstration, så kan icke
heller Kärleken kätarens äfventygga om Kärle-
kens magt, att förkupa den älskanthetliga
samman att kätarens Kärlek kätarens
följt blifvit, på. lika för omöjligt är det för
Rationalisten, att äfventygga om sitt mistag i
Religionen, innan han blifvit invigd i Religio-
nens mysterier, genom en grundlig väckelse
som förändrar den Subjectiva grunden för hans
äfventygelse. Likasom en förnuftig Kär-
leks grunder sig på egennytiga föräka-
ningar, så är också Rationalistens för-
nufts Religion, grundad på Egennytiga för-
dighet, som ligger till grund för hans äfventy-
gelse, och denna falska falskhet grund
kan icke hållas, på annat sätt, än genom

en grundlig väckelse. Men på hvad sätt skall
Nationaliteten bli på riktigt? Man kan inte
äventyrgas om sin bratfiskhet. Sedlighetens
Guds här i hans stora förnuft. Men kan verkligen
genom den goda viljan? Man kan egentligen
den stora Ideal i Rättfärdighet, men det någon
annan del af personligheten bekänner kan
inte, om den kan bekämpas med sin vilja
ja, magt. Hur kan en försvagad och ka-
lig Person äventyrgas om sin bratfiskhet och
Inordlighet förnedring?

1146. Se här men Gudförfärdiga förbunds bröder
hvilket pualt här agnas sig smellan Ratio-
nalism och Pietism, det är en afgränsad som
ingen Filosofi kan kanna öfver, utan blyg-
ga och bly. Vist kan en berömd christen
arkha vara tänkare och Filosof, men hans
tänksätt är den moraliska passionen, hvil-
ken Rationaliteten anser för främmer, myt-
tism och fanatism. Rationaliteten, tänksätt
är Egenrättfärdighet, som är en riktig passion
är så djupt inbrotet i människans Naturen att
ingen tankare i Filosofi förntiden, kan
kunnat få en "Förnufts Ide om Försoningens
värdighet". Mången Filosof är ännu
i denna dag äventyrad deraf, att Man-
skan kan uppfylla sin moraliska bestäm-
melse, utan att känna Försoningens verk.
(H. A. en förtärlig Författare). Till följe af
den beqväma Stats Religionens grundfäst,
måtte Drottarna förkasta denna Rationali-
tets grundfäst, de måtte så vidga sin fäst
på den vaktfulla rektörsketen att
ingen kan blifva salig utan försoning
(Brattfiskdiggörelse), Satisfactio Victoria

och detta är en orsak hvarföre Tritänkarna och
Theologer inte kunna komma riktigt äfver-
end, Men detta "Räddningsnätt" har alltså
erantast till blidiga försäljare, på följande
icke under Försoningens tider, till Drottarna
blefva försäljda i Förnuftet, Försoningens
för sin politiska, en religiös äventyrs-
Välstånd. Valtär blef landshövding för Götal-
gropva vidfärd, men antas vid man
icke att Materialitet, Naturalitet, eller Pan-
theist, och Rättfärdighet blifvit försäljda af Pro-
terna, utom i Sverige, hvarföre Götal-
fens utgifvare och några andra fritän-
kare blifvit actionärer. Regiment
Rathorn Almqvist och Snell, flygare med
Napoleons af Danneberg.

1147. Men se på valderna, Vitslefter, Hus-
piter, Brattfisker, Hvarförmatter, Rättfärdighet
Drottarna, hvilken stor skara af Montaner
har icke Historien der att upprisa! Och hvar
af Kommer, det att Tritänkarna blifvit med-
de biten och gnytt anställe än de andra
utan misfärd Kommer, det dock att dessa ja
Rättfärdighet Kommer, det dock att dessa ja
en på lifvet. Om en Tritänkare på val i
Sverige, som annorstädes har på val i
na och blygt dem för Lepitism, Hierarki
Sorgniten och Egenmykt. Men detta icke kan
nat hos Drottarna upmärksa något underligt
här till Tritänkarna, på mycket mindre
som de gnöfne Tritänkarna, Materialitet
Naturalitet och Pantheist, anjagas för
"spradliga" all denstund de icke kunde på något
förmå en hvar, hvarförmatter de finare Tri-
tänkarna, som kallas för Rationalitet,
hvarförmatter de icke kunde på något
Drottarna, till de som Schlegels och
Montaner, som Theologer, Mont,